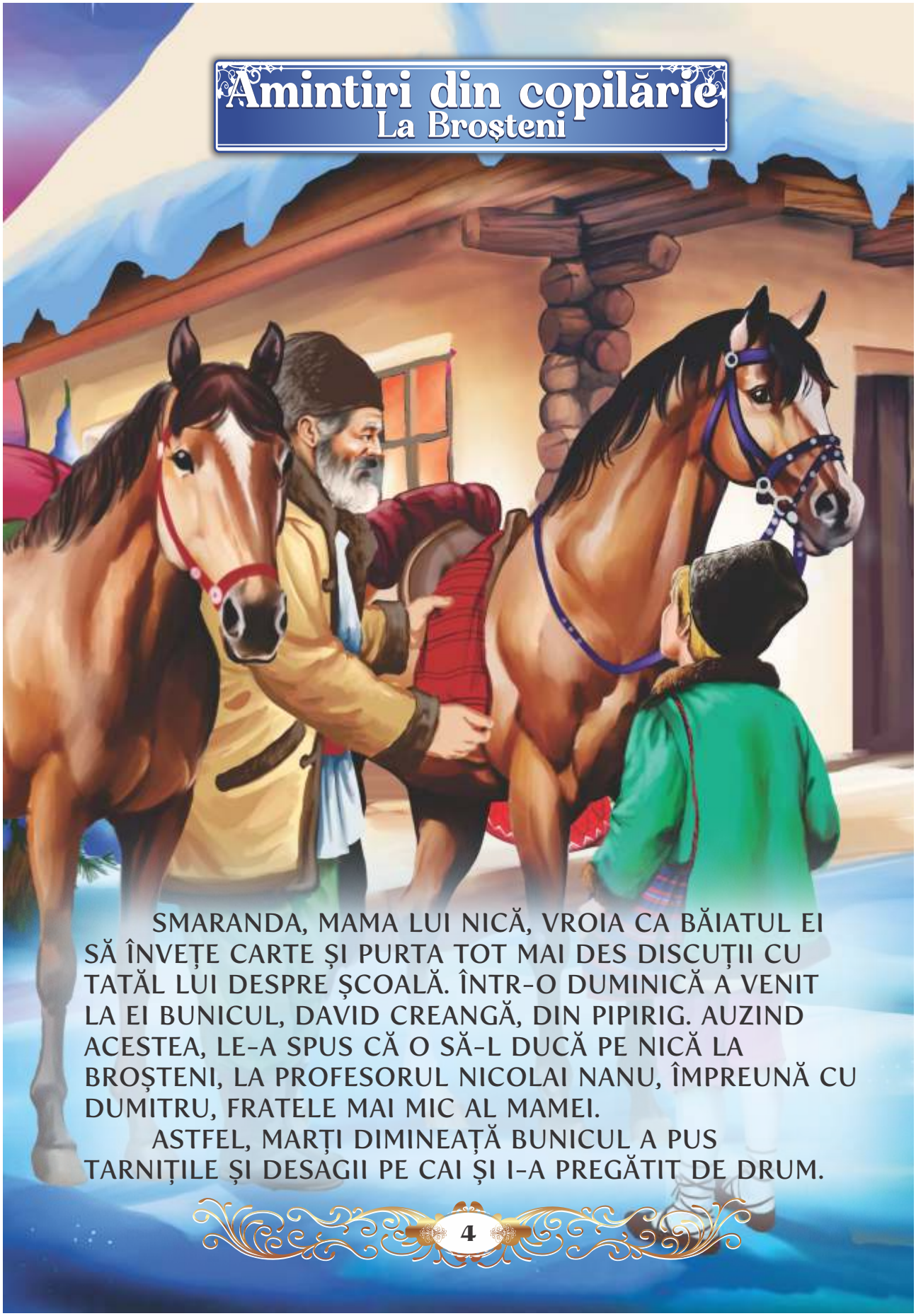
Amintiri din copilărie
La Broșteni

SMARANDA, MAMA LUI NICĂ, VROIA CA BĂIATUL EI SĂ ÎNVEȚE CARTE ȘI PURTA TOT MAI DES DISCUȚII CU TATĂL LUI DESPRE ȘCOALĂ. ÎNTR-O DUMINICĂ A VENIT LA EI BUNICUL, DAVID CREANGĂ, DIN PIPIRIG. AUZIND ACESTEA, LE-A SPUS CĂ O SĂ-L DUCĂ PE NICĂ LA BROȘTENI, LA PROFESORUL NICOLAI NANU, ÎMPREUNĂ CU DUMITRU, FRATELE MAI MIC AL MAMEI.

ASTFEL, MARȚI DIMINEAȚĂ BUNICUL A PUS TARNIȚILE ȘI DESAGII PE CAI ȘI I-A PREGĂTIT DE DRUM.

AU MERS CÂT AU MERS, PÂNĂ CE NIF-NIF, FIIND TARE OBOSIT, LE-A SPUS FRAȚILOR SĂI:

— MĂ OPRESC AICI ȘI O SĂ-MI RIDIC O CĂSUȚĂ DIN FÂN. LUPUL NU MĂ VA PRINDE!

CEILALȚI DOI PURCELUȘI AU PLECAT IARĂȘI LA DRUM. IMEDIAT CE S-AU DEPĂRTAT FRAȚII LUI, NIF-NIF A ÎNCEPUT SĂ LUCREZE LA CĂSUȚA MULT RÂVNITĂ.

DUPĂ CE AU MERS O VREME, AU AJUNS ÎN FINLANDA LA CASA FINLANDEZEI. ÎNCREZĂTORI, I-AU ÎNMÂNAT SCRISOAREA, IAR EA A CITIT-O CU MARE ATENȚIE, APOI I-A SPUS LUI GRETCHEN:

— PUTEREA DE CARE AI NEVOIE E ÎN INIMA TA PURĂ DE COPIL! LUI KARL ÎI PLACE LA CRĂIASA ZĂPEZII DIN PRICINA UNUI CIOB DE STICLĂ ÎNFIPT ÎN INIMĂ ŞI A ALTUIA ÎN OCHI. DACĂ CINEVA I LE SCOATE, ATUNCI KARL SE VA FACE IAR BUN ŞI CRĂIASA ZĂPEZII NU VA MAI AVEA PUTERE ASUPRA LUI.

CEI DOI AU PORNIT IARĂȘI LA DRUM. CÂND AU AJUNS APROAPE DE CASTEL, RENUL A PUS-O PE FETIȚĂ JOS ŞI A LUAT-O LA FUGĂ ÎNAPOI LA FINLANDEZĂ.

CÂND AU AJUNS LA MĂNĂSTIRE, PASĂREA I-A ARĂTAT FETEI O FÂNTÂNĂ LA CARE TREBUIA SĂ SE DUCĂ TREI ZILE DE-A RÂNDUL, CU FURCA, CU VÂRTELNIȚA, CU TIPSIA ȘI CU CLOȘCA CU PUI, APOI A PLECAT. CUM A AJUNS LA FÂNTÂNĂ, FATA A SCOS FURCA. O SLUJNICĂ DE LA MĂNĂSTIRE A VĂZUT-O ȘI A DUS-O ÎN FAȚA STĂPÂNEI SALE.

– CÂT ÎMI CERI PE FURCA ASTA, FEMEIE? A ZIS BABA.

– SĂ MĂ LAȘI O NOAPTE ÎN ODAIA ÎMPĂRATULUI.

– DE ACORD! A ZIS CU VICLENIE, BABA.